

MARTIN

Da Martin var 18 år blev han diagnosticeret med skizofreni. I dag er han 50 år. Mange års behandling med høje doser antipsykotisk medicin har givet Martin flere bivirkninger. Bl.a. forstyrrer medicinen kroppens omsætning af næringsstoffer, og hans appetitregulering er i uorden. Det betyder, at Martin aldrig føler sig mæt, og som følge heraf overspiser han og er blevet kraftig overvægtig. Martin spiser sammen med de andre på bostedet.

Medarbejderne har observeret, at det har været svært for Martin at deltage i fællesspisningen i den seneste tid: Hver gang Martin har spist, bliver han klamtsvedende, rastløs, urolig og udadreagerende. Det skaber en masse uro omkring måltidet for både Martin og de andre på bostedet.

Medarbejderne er i tvivl om, hvordan de kan håndtere situationen bedst muligt: Skal de vægte hensynet til de andre beboere ved at lade Martin

spise alene i sin lejlighed for en periode? Eller skal de insistere på, at måltidet er en social aktivitet, som Martin vil have godt af at deltage i?

Personalet drøfter deres observation med Martin og hans lillesøster: Lillesøsteren har registreret, at Martin kan være ret godt fungerende op til et måltid, men efter måltidet går det galt. Hun undrer sig over, at reaktionerne altid kommer umiddelbart i forbindelse med måltiderne.

De bliver enige om at snakke med lægen om det. Det viser sig, at Martin har en diabetes, der er helt ude af kontrol, og symptomerne skyldes voldsomme blodsukkerstigninger og blodsukkerfald.

Medarbejderne drøfter efterfølgende forløbet: Var de for hurtige til at tolke Martins diabetes-symptomer ind i den forståelse, de har af Martin som psykotisk?

